

5402 $\frac{11}{97}$ 1882
(old)

ખનામે ખુદા.

પુરશીદે જરનીગાર

દે. ~~સા~~

ફસાનયે અબયખ

નામના ગાયનો

~~સા~~

શ્રી બોમ્બે પારસી ઓરીજનલ
ઓપેરા કંપનીને છપવાડે
શાયા કીયાં.

દર તલાફ મહેતુજ દબો.

સુખદી—

પારસી પ્રીટીંગ પ્રેસ મધે છાપ્યાં છે.

સને ૧૮૯૭. સંવત ૧૯૫૩.

કીમત બે આના.

૬૫૦૨

બનામે ખુદા

ખુરશીદે જરનીગાર

ઉર્ફ

ફિસાનએ અઝયબ

બાબ પેહલા.

૧

કાદીરતુ એનીયાજ કરતાર કારસાજ,
શાહો મદાનવાજ કયા અદાહો હમ્દ તેરી.—કા.
લાશરીક જતલ તેરી વાદ કયાદે બાત તેરી,
દયે બડી સીકાત તેરી—કયા.
કયા ઝમીનો આસમાન શામો અરગેએસ્તાન,
હયે જુહુર તેરી શાન.—કયા.

૨

ઓ માલીક શાન ઝ્યાન દીબલાઈ,
ગુરાની લાસાની દોલજની માની તેરી ચકતાઈ.
દુરપરી ગીઝમાં ધનિસાં બનીબન બના મન બાઈ,
સબ ખુશરગ શયાહન ખારી સુરત જુદા બનાઈ.

૩

સુન સુંદરી સીફત આલા દોલજરી બરી દીબલાયા,
ગુરાની સનઅતકી સુરત કર પએદા.

૪

આલમમે / આલમપી રંમતભરી તલવીરે,
જળ દેખી બંદેને સરતમરડો અપને
એકે રંમ પહેચાના સબસે સુનવાલા.

૪

દીલજની તું લાસાની ફરો જાન પરી,
શરમીન્દા હંએ સબી ફરનો ખુશીમે
નંજર પડત બરમલા કમર ફલકપર જલા,
માહમે દાગ હય, મેહેરમે આમ હય.
કુલમે ખાર હય, અયખ સબમે હય,
ચલન રખન દીલરખા બદન ચમન જન ખીલા,
નાજની, મહેજખી, દીલનશી, હંએ પરી
પર તેરી બરતરી કુલ જહાનમે.

૫

લો ઘેરો ઘેરો પીટો પીટો સીધા હો મુઆ,
કે જુને પુરો લાનોકે એક કાખીલ હય મુઆ,
એ તોખા તોખા દખ્યા દખ્યા મધ્યા મય મુઆ,
અખ છોડો છોડો છતા મુજકો જાને હો મુઆ.
અરી પીટો જરી પીટો અબી પીટો સબી પીટો,
“મજા ખાલા બહોતા અચ્છા મય લેલુગા એક સખ બદલા”
લમે જુતા લમે જુતા લમે જુતા લમે જુતા.
“જખ મય દાંવ પાઉંગા તુમ સખકો નાચ નચાઉંગા,
એક ચટક મટક સખ જુલાઉંગા.”

૬

હોશરખા સીતમમરા મહેચકા તું કૌન હય,
સચ્ચો કરાર લે લીઆ સચતો બતા તું કૌન હય,
દેખતેલી ફડક ગયા પહેલુમે મુજે દીલ મેરા,
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તું કૌન હય.
બેદ તું અપના દે બતા આશકે ખસ્તા દોલકો,
બહેર ખુદા ન રાને દીલ હમસે છીપા તું કૌન હય.

મારેકે ધર અલ જાએ નીડર બતલાદે નગરીયા,
જનાકે ધરકી ખગર બતલાદે,
સાથ જરા અલકે ડગર બતલાદે,
હીલમીલકે સંગ જના, જહાંસે વોહપાના;
પરીકો લે આના, સફરપર બાધે કમરીઆ.

મયાના મધ્યાજન ઉધમ ન અવસા,
મયાના મધ્યા ન મયાના ઉધ ઉધ,
મધ્યા ન બોસો જોડે બનાસો મધ તેરી દીલબર તું ચાર,
ધડી જના જની, ધડી આનાકાની, ધડી બોસાબાજી,
ધડી હીલાસાજી, ધડી હોનારાજી, કલો આએ કાજી,
ધડી હમ તુમ કરે મીલકે પ્યાર.
ન મેરે જોડે ન મેરે લડકા અસ્લાહસે નાતા મુદામ.
કરો હમસે વારી, મધ હું તુજસે આરી, મધ હું તુમપર વારી,
હમ કયસે પ્યારી, મલે મીલજા જની, નહી મેરા સાની,
મેરા દુરહીસે હમ બલ સલામ,
ઇતકાર કપસા દીલદાર અવસા ચકરાર કરલે અમ જાન.
મેરા કહેના લે માન, બના કયું હમ નાદાન, નહી તુજકો પહેચાન.
લગા હમસે તુ પ્યાન, ખુશીકા હો સામાન, કરે વની હવરાન.
પરેશાન, પશેમાન, હલાકાન, મેરીજાન, પે તુદાન, ઇતીઆન;
મેરે હમરાહ મલ અમ અનજાન.

એજી મીયા જાનેરાએ સીટ સીટ સીટ,
છોટે પયર ઉડાનેરાએ આટ સીટ સીટ,
જરો કહેરો શાનનાં, જાને લાગે કાનવાલે,
મુનો નમીનનારાએ સીટ સીટ સીટ.

અલો રૂપસત જાવ, જહાં પના તુમ પાવ, ઉસે હુંડકે લે આના;
મીઆં દેર ન લગાવ, અપરો ખુશીસે શીર આવ, કહી આવ ન;
ઓ જાના,

કહી કરે ન કલામ, બગી તાકે ન વેહ કામનહી લેાદકે ધર આના;
સે અબ અકાબરી સુખામ, મેરા જુએ ન કલામ, કહી રાહમે
મીલ જાના—“ભવ”—

૧૧

સનમકા નર દેખા હય ખુદાકે નરકે બદલે,
હુવા હય હાગે દીવ રોશન ચેરાગે તુરકે બદલે,
એ દેખેગે તેરે ધુન્ને જહાંઆરાકે મહેશરમે,
ખુદાસે લેાગ માંગેગે તુજલીકા નૂર કે બદલે.
અનલકકે ચવજ લખપર અનલ મહખુજ જાડી હો,
ચહડાએ દારપર મુજકે અગર મનસુરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર યારે મહસસર દો તો રખદેના,
કદનમે ખાકે કુએ દીલરગા કાપરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશકે ખુનમે ઇસ કદર સખતી કિહાઈ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીસે રંજુરકે બદલે.

૧૨

ખારી શાહાનદીકી સવારી આધરે,
ગાદાન આલીશાન હરઆન, ગુલશનપર ફરમારવાઈ.
બાદે સમાને પુકાર દીયા, સયર આતી હય કરનેકા ઇસ અમનમે ગુલર,
તપઆરી હય મુખમુ, ગુલકારી હય મુખમુ, રંગ હએ રમ.
કચર્સા બહાર હય જંગલ લાલાખર હય.
સખલ આશકાર હય, શાને હારદેગાર હય; આ—
ડાલી ડાલી કાલી કાલી, કોયલકી હય તાન ખાલી,
ગુલકી લાલી મએકી પ્યાલી. નરગીસકો હય રાન આલી.
ખરમોખાર મીનાકાર, હય જમીને પુર બહાર,
કયા કયા હયા નકશે નીગાર, જંગલ સહેરાઓ કોહસાર,
મએદાં સારા પુર અનવાર, હરશુ ફુલોંકી મહેકાર.
હરા જરા હય ગુનગર, ના પએદા હય ખસોખાર,
આંખો મીલતે હય દીલદાર, ખુશખુલ માતી હય તરાના,
સયરકા હય એહ જમાના, આતે હય યા સુખહો શામ.
ખુશીકા હય એહ મુકામ હાહાહાહા હાહાહાહા.

ખારી ખારી શાનેખારી, ખારી ખારી દેખી સાસી.
પુરશીખ શાદમાન ખુબ દીસોખન કોઆ; આ—

૧૩

ફરમાઓ શરમાઓ નદી અખ હજરત સરવર હાં,
કાન હય વાહ તુમને છસપર તનમન ડારો વાગ,
ફરકે તમે દરકમે અખ છુટના હય ફુસવાર,
ધર છુટા દર છુટા હયરાન હો બનબન બનમે દરદમ
પુરગમ દીવરતીયાં.
બેરવાસે આપ થે કયું બને નર્સી બર,
હુખ ઝેસે સુખ ઝેસે હય બેર કીધર અખ શાર હય
છસપર બહડ બહડડર બતીયાં.

૧૪

માનેમે ધાનેમે માન કર ડાલા ખારી અંબીયોમે બહુ બરા;
બંડે આગીચ હો કાગીચ હસતાહજ.
અછ વાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
હસતાહે કાગીચ હો તુમ મુજસે બહડકર,
દીવમે ગએરોંકી લખી હય મુહસે મેહેરકી યાત.
ચાર દીનકી ચાંદની હય શીર અધેરી રાત.
તોપે વાફ તનમન, ખારી બનન સદા
દીલમે તુદી મેહેર મુનબર હય રોશન.

૧૫

બરકે જામ સાકીયા પીલાના શાદીયા મયાના મીલકે સંગ
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહાના પએમાના જમા આહંગ.
તરાના સુનાના છગાના બજના ખુશીક જમાના હય જાના સંગ,
જમાના રંગ બનાના રંગ દીખાના રંગ આલા,
હાં, અમન અમન બજમે અમન દીલ હય અમન ફુલનકા.

૧૬

અલે મોહ છાંડકે પ્યારે.
અજબ પડા અજબ બડા ફલક ગીરા સરપે સીતમકા.

મેઢે જુલ ન જાનાઈ અખર રહે નજર રહે ચાર ખારખં,
તોરા જાના છકા જાના તોઢે ખીના મેઢે જાના હાય હાય હાય
અમન હવ જુન... અલસે અમનમે અદમકા હો સદર મેઢે

૧૭

ઓ જાના, દીલસે જાના તેરા મરજના પડા ખુ ખીનાં
ગમખાના દીલોજનકા.
જો તુમને હમકો ગમ દીયા, સો હમને દીલમે રખ લીયા
જો કોલ તુમકો યાદ હો હુસુલ સખ મુરાદ હો
રખસત અય દીલરહીનાને મન, જુલ ન જાના જાનેમન
હમેશા રહેના શાદમાં; જતી રહી તો મીલજાના.

|| ————— ||

આખ દુસરા.

૧૮

મલા હય ઓ દીલે રાદત તલખ કયા શાદમાં હોકર
જાગીને કુએ જાના રંજ દેગી આસમાં હોકર
ક્રીયા ગયરોકો કલ ઉરાને મુએ હમ રકકે મારે
અજલબી દોસનો આઈ નસીમે દુશમના હોકર
અગર આદીસ્ના જોડુ નાનવાની કહેતી હય બસ બસ
સદાએ જુખીશે લખ દેતી હય સદમે કુગાં હોકર
અસર બાકી રહ્યા બલમે શમે પુરકતકી તારીકો
ઝેરામે રોજસે શોઅલ્યા નીકલ આયા ધુવા હોકર

૧૯

હુવા દીલ તંગ ખતંગી / શીરં દર દર મારા
ઉધરે બહોત સર મારા ઉઈ ઉઈ ઉઈ ઉઈ
અખર ન કુચ્છ સુની હય જાન પર બની ઉઈ ઉઈ ઉઈ
સરપે સીતમ દીલપે અલમ લખપર દમ હય ઉઈ ઉઈ ઉઈ

• ૨૦

અમકત કુદરતકી સફાઈ, શાને ખુલાઈ દીખાઈ
પરખતકો કરકે રાઈ છોટાંકો દી બડાઈ

૯

એ મૈલા એ મૈલા તુ મૈલા આલા
આલમકા કીરતાર તુ તેરે સીવા મેરે હાતા નાહી અમાં
હાં દે રેહાઈ ---
તુ સખપર લવાના કાદીર કષયુમ જનતા હું તેરી શાન
યા કરીમ મીઠાના ખીમ બનાના
માલીખ કર દુશમન પર મૈલા સરમીન્દા મતકર હસળ
ફરાર માંહસે હો અફસુ'ગર કુત્તા

૨૧

કોસ કાતીલને તુમકો મારા કીસ ખજરસે દીલ હય પારા
તુમ-આહત કીસકી કરતે હો કોસ જાને જહાંપર મરતે હો
જાદીર કીજે માદીર કીજે શુન સારા
કીસમ દેખા બાલા હય કયસા ખુખીવાલા હય હસને જાહ
કાલા હય
સુરજ યા મહપારા હય યા નગની તારા હય ખનસાઓ
ગર પારા હય

૨૨

મારા; મીનવનકા ખંજર હય દીલમે તુમને
ખીયાલ કરકે પહુઆનો ખીસમીલ, અપના કીસકા હય પેહ નકસા
અરમ દીખાકર છમજરી એદી કાતીલ હય બન્દેકા

૨૩

કયસી દીરાઈકી શાન હાંરે તોરી
દીખલાએ શુન સારે તુમ બડે કહે નીડરવા
તેહારી નજર ખુરી હય ગજબકી દીખાઈ જોરા જોરી,
હાત દીયા તો હમલી પકડકર, પહોંચ્યા પકડા કીની ખુવારી મોરી=

૨૪

કહાં તેરા હય ધ્યાન ઉલ્લહત દીવાના બના અધ
કયસી તુમહારી શાહજહાંકી શાન હય, અવસેં શુખાન નહીં કરતે
સૂચતાન

હોદર ઇનસાન નહીં જાવના નાદાન, નહીં કરકે એકસાન
કરો અવસા હયરાન, મેરા ખોલા અવસાન, કપરી એક છમે સયા મધ

૨૫

પરી તુમ જો બને રખા હમકો દીવાના બનાકે
મધ શાહીકી શાન, કુવા જેરે ફરમાન, તેરા શમેદા અય જાન
યહાં મય હું બના, કરેરે સહાન્યા જીલાકે-
કુવા છસપર ફરમાન, કરેં ઉસકો હયરાન, અજી છોડો એક ધ્યાન
જરા માનો કહા, શાહીકા મુઝદા સુનાકે

૨૬

આએ વોહ બેવહા યહાં ઉસકી બજાકો કેયા ગરજ,
જાએ દરે કુબુચતક મેરી દોઆકો કેયા ગરજ.
મોતડો અય દીપે હોજાં ઓર બદાને હય બહોત,
આયં જો ઉસકે દાતસે જેરી કમદા કેયા ગરજ.
જોગન ખીતા જાત હય ઝો પીતમ નાહી પાસ.
નયના નીરખત હય ડગર કે પી મીલનકી આસ.
ઉસકી મલીસે આય કયું નુકલને જુલ્ફ લાયે કયું,
મુજકો સયાસે હય ઉમીદ મુજસે સયાકો કેયા ગરજ.
તનમન સગરો જલ મયો દીરહે ખીચ લાગી આગ,
શામી છતકે પાસ હય નો ધન ધન વાકે ભાગ.
જબકે હો ખાનએ રકીય ખાનએ વારસે કરીય.
હાએ જો મેરી રાહપર રાહનુમાકો કેયા ગરજ.

૨૭

મેરી પ્યારી અલ્લાહ બડા કારસાજ હય આસ પુરન હોવે
બેનયાજ હય મની,
કુવા કેસા એક હાલ રંગ હંમ દેખતુ, નહીં અવસા તુ રોગ
છરક કરકે પાલ પુ;
જોકલ હાય કયું બનીલ.

૧૧

૨૮

મીઠે જો દીલવારા વોહ પ્યારા મેરા પુરા અરમ્મ હો સારા
 શાહત હુટે અશરત હુટે નેઆમત હુટે દવશત હુટે
 અયવાન હો ગુલશન ખુસતાન હો બનબન શાદાન હો તનમન=
 હો ગર આતી જનાકા મીટ જાએ ગમ હીજરાંકા
 મય ગુન માતુ દૌરાંકા તોર હો ઇસ્કે દરમાંકા
 કાખીલ પ્યારા સુલનાંકા માધલ હય દીલ ઉસ જાકા
 જાધલ તીરે મીઝગાંકા મેરા પુરા અરમ્મ=

૨૯

કયસા લાસાની તુરાની શૌહર પાયા આનખાનકા શાન આનકા
 જયસા ચંદન ચમકત આસમાનકા અયસા પ્યારા આશમઆરા
 જાનેઆલમ દીલખર હય જહાંગકા
 રાજદુલારા શાહકા પ્યારા સરવર ખરતર ખાનદાનકા
 કયા હમ ખમ કમ હય જાનનાંકા નફરત કયા હય નખાન કયા હય
 હજરતકા ફરમાન માનસો જાન માનસો શાહો ખુશતર કર દીલ
 મેહરખાનકા

૩૦

હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં મયને જાની એહ ઇશારા
 બેદ તેરા પાયા 'સારા ઝો અઇયારા ઝો મકાર
 ફરખાન તુ ઉનપર મોહનાન હય મેરે સર.
 અરમાન હય તુઝે ગર દીલ કર તુ ખુશતર,
 યારસે પ્યાર કરાર નીસાર શીકર હય મારે ખુમાર;
 લો . ધરમે દીલખર આયા હય.=

૩૧

દીલ ખાતીનમે તો રાજ હય, પર જહીર હીલાસાજ હય
 શુન અપને હમપર કયું ડામે વોહ કંસકે આશક મનવામે
 સુલકા ખુલખુલ શયદાહ. હય કાંટોપર તહોમન આઈ હય
 ખુદ કુપકર આંખ લડાતીહો હમપર ઇલજમ લગાતી હો

જામને કૃષ ખુબી સારી પચસેકી, બાબામાઇ બેટાભેર ખારી પચસેકી
 છલ્લતખારી ધનજલદારી પચસેકી, બહાદિરો વડાં મારામારી પચસેકી
 પચસે લાના જયસે પાના દુઃખ ઉઠાના સુખ ઉઠાના.
 સર કઠાના છસે જાના તમ હો આના પચસેકા.
 કચરી ખારી ઓ લાચારી ખીદમતમારી તાબેદારી.
 સંઓ મકકારીમે કમાના પચસેકા.
 અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા.
 દેખાબાલા સખકોવાલા ઓ દીવાન પચસેકા.
 છોટાખોટા સચ્ચાખોટા શાલુખોટા ચાલીલોટા.
 કુડાંસોટા પીના ખાના પચસેકા.

સઈઆ મુજે હાયો કે કંગન બનાદે
 કંગન બનાદે તું પંચોચી બનાદે- સઈઆ
 બે તું કહેગી વોહી સુનુંગા લાડુંગા વોહ મેરી જાન.
 ચલો તેરી કસમ લાડુંગા વોહ મેરી જાન દેખા જાઓ.
 જાઓ લાડુંગા વોહ મેરી જાન.
 તોઆ તોઆ તોઆ દેખો છોટો તુટા મેરા હાય.
 ઉછ મરગઇ હાય અરે બાપરે ખાલીખી બનવા
 દુ તને બુદેબી બનવા દુ તને હસલીબી બનવા દુ તુજે કડે છડે
 દોનો તરલાદાર હાં.

અયેસી ચલુ અયેસી શીર શીર ન કહેગી તકરાર
 સમ સખકુછ હયે તેવાર એક બોસા દીલાદે સેવાં.

નાગર બ્રાહ્મણી રે મીરજ નાગર બ્રાહ્મણી.
 તેતો પરે સરક જ યાર મય તો નાગર બ્રાહ્મણી.
 ચલ લખકે જપકે ધોધિં મયતો નાગર બ્રાહ્મણી.
 હાડરકી પુલન કરે મય નીત ઉઃ કરે અસનાન,
 મયતો જાતકી બ્રાહ્મણી રે કહેડો મુશ્વજમાન રે.
 મત ધરમ ખીગાડો અરે હારે ના પલ્લો છુવો
 મીરજ નાગર બ્રાહ્મણી.

૧૩

૩૫

દરેગા દીલ ગાલેકી વારી, તેરી વારીને કરદી ખુમારીઃ
હમસે દરેગાજી રહે છે કહે, વારી વારી તોરી વારી ફગનપરઃ
સાસુ નર્નદ મોરી દેખતો દેખ હે, ગારી ગારી ગારી મોલે
મારી ચલનપરઃ
અયસે ખેલાડીકે પાલે પડી ફું, હારી હારી હારી મયતો દારો
જોખનપરઃ

૩૬

છંસકા જાની જુદા હો જાવે, હસ અથકકો નંદ ન આવે,
ખારા જોખનવા ખારી સુરનીયા, દેખુ તો છપા લલચાવે;
સો મોરી જાનઃ
હંચી અટરીયાં ચન્દનકી ખરીયાં, ચહકું તો છપા ધબરાવે;
સો મોરી જાનઃ
મહેરાસા કુવા પતાલ જલ પાની, ભરું તો છપા ધબરાવે;
સો મોરી જાનઃ

૩૭

મોરી કદર ન જાની ગંધર, તોરે ધર ના રહેનેકી.
તુતો કહે મેરે ગાડી દો ઘોડે, તોરે ધર કાની મધધ્યાબી નાએઃ
તુતો કહે મોરે લાલુ પલંગ હથ, તોરે ધર દુડી ખટાલીયાબી નાએઃ
તુતો કહે મોરે શાલુ દોશાલે, તોરે ધર ફરી કમલીયાબી નાએઃ

૩૮

ધુએકી માડી ઉગાએ લીએ જાએ
પક્સેકા સોબી શીરંગીયારે માખુ.
જાન નહી દેમે જમાત નહી દેમે, એકલીએ સખકા ખીકાય લીએ જા.
હીન્દુ મુસલમાં બગી ચમારસે, દીકટકે રૂપએ ગીનાય લીએ જા.
દીલ્લી શહરસે ચલે જો મુસાશીર, બંબઈ, કલકત્તા જમાય લીએ જા.

૩૯

સપયાં મેરા ખનીયા મય ઇતવાલ્લ
મેરે સપયાંકી જિંદી ફકનીયાં, સપયાં જેએ લવંગ સુખાઈ

મધ મેઘુ ધનીયા, મેરી આ મેઘે ધનીયા, તેરી આ મેઘે ધનીયા
મેરી સયાંકો કવલી એક સુઝી, લાયા હય પુહાપેનેવ
મેરી સાતનીયા, મેરી માઠી સાતનીયા, તેરી માઠી સાતનીયા,
દાલી ચહેરકી સીલા સમેટી, રગડકે મધ પીસુગી મસાલે હલદીયા.

૪૦

મુઆરક દો શાહા જરનિ મલુકાના મુઆરક હો
શરામે શાદમાનીકા એક પવમાના મુઆરક હો
દુઆરા-ઇસ ગુલીસ્તામે બહાર આના મુઆરક હો,
પુશીએ મુરને પુલપુલ હમે ગાના મુઆરક હો.
બીન-શહેનદી થી ખરબાદી અબ હય શાદી ધર આબાદ,
હય મહપારા અનુમનઆરા કયદે જનુસે અબાદ
બરોજે ઇદમે ફીરોજ હો નીરોજ મુલતાંકો
મલાહી જાવેદાની અવશ રોજ આના મુઆરક હો
મઘી હય ધુમ એક દરસ જલામે જાનેઆલમકો
લીલરમે સેહરો જાડુપર ફતહ પાના મુઆરક હો.

૪૧

ફુલા ફુલનકી મુઆરકઆદો ગાઓ શાદી, શાહેનદીકી
હય, કયા પ્યારે પ્યારે દીલબર પાએ
પાએ જહાંમે કઓનો મકાંમે ફુલ ખીલા હય શાદીકા
તનમન બનબન ગુલશન ફુલા ફલીયાં ખીલીયાં
હસીયાં ખુશીયા રતીયાં કઠીયાં સખીયાં ખાંદીયાં
હરીયાં બરીયાં શાદીયાં રચીયાં.

૪૨

બાએ ન્યારે જાનો દીલબર શાદો ખુશતર ખીલી ફુલવરીયાં,
ગુલ ખીલકર સારે ચમકે, ગુલશનપર તારે ચમકે.
જાએ જાએ બાગ જાએ પુલપુલે ચમનકે શીર નએ સીરસે.
માએ સખી ધુમ જનનન ધુમ જનનન ધુમ જનનન ધુમ જનનન,
ધુમ જનનન જા.

તપા ચઢ તાત તપા ચઢ તાતા તપા ચઢ તાલ,
તપા ચઢ તાતા તપા ચઢ તાતા તપા ચઢ તાલ

ખાયા હંમ નયા, સોહે રંગ નયા બાળે અંગ બાળે, સારે સંગ
તાએ, હું મુજબનનન,
હુય ખનનન સાનીય પધની, રેસા રેસા નીધપમમ રેમમ,
ધપ ધપ મમ સારેગસ

ખાખ તીસરા.

૪૩

મુન મજનુને જળ લપલાસે મકરાર કીયા દીલદારીકા
સખ રાહત છોડી અસરત છોડી બટકા બનબન તનમન
મારે જનીસાર ઉસ પ્યારીકા,
ખાક જમી તન મુખા સારા ઝાડ ઉમા ઉસપે ન્યારા.
પર કઝોલે મર્દાં દમકે સાય થા ચારીકા.
દીલદારીકા ઉસ પ્યારીકા

૪૪

સમ બચન કઝોલ જોલાકા હમ ખાલીક જે આલમકા, મુન સખી,
એહ જમી ફલક હમ સારા બાકોલ થમા બે થમકા, મુન સખી,
એહ જમ્યાં હમ સબસે આલા હમ શહે એહી આલમકા મુન સખી,
આસરા કોલપે ધરા બાતકા ખરા સાયસે બરા જુકેબોલ પ્યાલા સમકા,

૪૫

અરસી બનતી હોજી મેરે આમે બોલીબોલી હાં
જયસી રંડી અપને આશકકો દુસલાનેવાલી હાં
તાદાન ન મુજકો જાનો મેહેમાન દંય ચેહ પેહેચાનો
હોજી બીસમીદસ્તા તર માલ એહ હાજર અખ ક્યા દેગી હાં
આધે ધરકી માલીક તુમ હો અખતો હમસર મેરી હાં

૪૬

કીસ જાનમે યહાં હમ આએ
દીલ ઉદાસ જુમા બેકલ હમ આજ દાવ બદનન
સંબળ ન જાનો દીલ કાફે ખતા હમ હયરાન,

૧૬

ખો હો અંતર હાથો સહર પેરો નજર હથા એક સામાન;
 રૂ. પીલાન હથ વેહ જાન કપસા દરત બેળખન.

૪૭

એક બતીયાં તજ બતીયાં સીતમબર મતકર બદબતીયાં—
 પડે તોરી બદબચનપે રબકા મળખ,
 ગીરે બીજથી ફાકસે ન કયું તુજપર.
 દુર દુર બદકાર અલગ હો ધડકત મોરી છતીયાં,
 જુદે નયન તોરે કાર નજર હો કર નહી દુરગતીયાં,

૪૮

હાત ગન્દા નાહી લગા મુરદાર મુઝે હટ દુર જરા.
 કમીનપનકી ચાલ ચલા નહી ફાંસે ગલા તુ હથ કમોન બલા,
 ખંજરસે સર ગેરા ઉડાએ, પુરને પુરને તન બન જાએ.
 જનન ન હો તબ બસમે લાએ, ખાક બનુ પર પાક રહું.
 દીલ આક તેરા નાપાક જલા.

૪૯

હાં હાં રે મકકાર ખર વાગપે શીકાર માર તેરે,
 કયું ખારજર તેરે સખ કારખાર તેરે
 અંધધાર મકકાર પ્રપરજરકી માર-હાં
 બદકીરદારી જાનીસારી તેરી નાકરમાન
 જ્યારે ખુદસર બદબખતર યુ હથ તુજપર ચલ હટ મર
 સુજી બેઠખાન—નીડર નીડર હધર ઉધર કરત મળખ રેરે,

૫૦

તેરી ગફલતકી 'સખ અથ નાસજાઈ હો ગઇ,
 કયું કુંવા ગરીલ જે દુશમનકી ચહગાઇ હો ગઇ
 અકલકા જોહર ગંવાકર આપ પત્યર બન ગયા,
 જે મીલા મર મરકે ઉરસેબી જુદાઇ હો ગઇ.

૫૧

કર બજન ખુદાકા સાંઝ કર બજન ખુદાકા, બદે જખ સાહેબકા તુ કરલે,
 ક્યાન ગ્યાન દરદમ કર હીરદે ખુદા ખુદા જપો જપો,
 રચન દીનન કમપન બજન સુમરન મર્ત મર્ત કર્ત કર્ત,
 હુખસંપત દુખસંકટ તજ મંઝટ સખકા છોડો. જહાંકે ધરેકો.

જપ હરીનામ હરધડી જીસે હો પરશન કીરદેમાઝ
સખકાધાર, મદદગાર, સકતદાર, નીરકાર વાતવાર, રચાઈ
કલ જો તેરો દમ જાને, ધનકા દામ કામ નહી આવી
તનકો માર, મનકો માર, જોડત સર ફેડત, ધનકા ધ્યાન,
તજ નહાન, કહેનાં માન, ગર હય આન, રખકો, જાન,
મેહેરખાન, સચ્ચા; જાદમ અદમકા દમ ભરે લે
હાંની જગત જુગત, નેકો ચલત સુખન, પાવે અમન ચમન,
સુન જરા બાવરે પ્યાર છોડકે દુનીયાકે ચેહ ગોરખ ધંદે,
સમજ મુરખ, કદમ ન રખ, અબસ ફસત જગત હંસત
સકત ચલત, કુચ્છ દયા ધરમપર મન ધર લે, જપ સાહેબકા તુ કરલે-

૫૨

રખ ગમ સખ દીક્ષસે મીઠાએરી-
રંગે મેહન દુઃખ જાએ મનસે બા મુરદ કર ચમન અવશ તુ.
આસકા હરખર લાએ પીવારે, સનમ તેરા મીલ જાયેરી.
મતકર બીમ બાનસીમ સનનનનનનન,
સનનનનનનન પુલાએરી રખ સનનનનનનન પુલાએરી, ચમન
ચમન બન પુલ ખુતનમે, દીક્ષપર સરવર જહાનીકા, રહે સદા;
સુલતાન જીશાન જાન સુલતાન જીશાન જાન,
શાદાન, ફરદાન, સબી મતલબ દીક્ષકા તુ પાએરી-

૫૩

ધડકે મોરા તનમન હયરાન જીવરવા
સનન સનન કરન ભાગે સીતમે દીલ જીવરવા
હાય મજબ એહ કયસા ખુદાયા
સીતમ સીતમ સીતમ સીતમ,
જાની પીયારીપે જાન મવાકર
અદમમે હમ મીલેગે બહમ.

૫૯

મરે કયુ હય બસર મમસે સમજ પહેલે કયુ ન આપ
એહ મુસીબત સરપે અપને હાથોં તુને હોઠ;
હોશમે આ સુધ ખુધ કયુ અપની તુને મંવાઈ;
સખ કર યુ મર ન ડરકે મમસે પાએ રેહાઈ

૧૯

૫૫

કોઈ બહીમે ચીતસે જીલાઈ,
તોહો કહીરોને રીત જો બતાઈ,
વોહી દય રાજ ઉકદા કુલાઈ,
હોખી હવ શકશે હરે રેહાઈ.

૫૬

માદાપારા	હોખારા	હમારા	મીલા,
તોખે વારે	મય	દીલોજાન	જાનેજાન
ગમ	ખાયા	દુખ	ઉઠાયા
દુઃખાયા	મીલાયા	રહાયા,	હંસાયા,
જાની જાની	અનજાની,	જાનીથી	નાદાનીસે
કયા જાનીથી	બેજાની,	અયસી હોગી	હયરાની,
		જાને શાને શાને	યજદાની

૫૭

ઉગા ચંદર ખુશીમાજી કીધરસે એ જાનેજા
તોરી લેલું બલાએજી એ જાનેજા,
મરે ઉજાદતકી મારીજી, કીધર.
દેખી એહ જાનીસારીજી, એ જાનેજા,
જાડે તનમનસે વારીજી, કીધર.

૫૮

રાત સેયા મરોરી મોરી બહીયા સજરીઆ મયેના
જાખોરે સજરીઆ અટરીઆ સુંદરીઆ સમરીઆ;
મયેના જાજીરે રાત જાઓજાજાઓ જાનકુડા
ઓ સતાઓ જાલાઓ મોરી હુક ઉઠેરે કમરીઆ
કઓ ન સવતસંગ પ્રીત લગાઈ રખાઈ દીખાઈ.
મોસે પ્રીતકી ફેરી નજરીઆ સજરીઆ=
ખીનતીમે કચર સેયાસેહારી મયેખારી કુંવારી.
પીયા જાનેન મોરો કદરીઆ સજરીઆ=

